

ע"פ 37434/06 - מדינת ישראל נגד סניר רפאל

16 יולי 2019

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 37434-06-19

לפני:

כבוד השופט יעקב שפסר, סג"נ - אב"ד

כבוד השופט שמואל בורנשטיין

כבוד השופט מיכל ברק נבו

מדינת ישראל

המעורערת

נגד

סניר רפאל (עציר)

המשיב

פסק דין

פתח דבר

לפנינו ערעור על קולת עונשו של המשיב בגין הדיון מיום 5.5.2019 (בית משפט השלום בננתניה), שהוותה עליו לאחר שהורשע, על פי הודהתו, בשני כתבי אישום מתוקנים - בת"פ 28270-09-18 (יחד עם ת"פ 45515-12-17) בעבירות פצעה כהה עברית מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובת"פ 45515-12-17 בעבירות הפריצה לבניין שאינו דירה, לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין.

.1

המשיבណן לעונשים הבאים: בת"פ 28270-19-18 - 22 חודשים מאסר בפועל ובת"פ 45515-12-17 - 22 חודשים מאסר בפועל, כאשר העונשים ירוצו חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך ששך הכל ירצה 24 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל עבירות עברית אלימوت מסווג פשע; 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל עבירות כל עבירות רכוש מסווג פשע; פיצוי למתלוננת בת"פ 28270-19-18 בסך 8,000 ₪; פיצוי למתלונן בת"פ 45515-12-17 בסך של 500 ₪.

.2

במסגרת גזר הדיון תיאר בית המשפט כמה את עבודות כתוב האישום בת"פ 28270-09-18 באופן הבא: ביום 12.9.18 בסמוך לשעה 23:00, בשוק נתניה,פגש המשיב במטלוננת שאוותה הכיר, שכן היא העסקה בעבודות ניקיון אצל אביו. המשיב הזמן את המטלוננת לביתו על מנת לקיים יחסי מין, תוך שהואמושך אותה בחולצתה. המטלוננת סירבה להתלוות למשיב ובתגובה הרים המשיב קרש מהרצפה והיכה את המטלוננת בראשה. המטלוננת הפצירה במשיב כי יעזוב אותה והמשיב אמר לה "תמונה" היום. בהמשך, וכאשר קמה המטלוננת מהרצפה, היכה בה המשיב באבן במצחיה, מצד שמאל. מספר

.3

עמוד 1

דקות לאחר מכן, הצליחה המתלוננת לkom מהרצתה והתחבאה מאחורי פח זבל. באותו הנסיבות שבמישיב למקום שבו היה קרש, והוא את המתלוננת באמצעות הקרש בגופה, בישנה ובאייר מינה, תוך שהוא קורא לעברה "אני אלך עם שרמוֹתָה ואשלם לה 100 ₪".

כתוצאה ממשיו של המישיב נגרמו למתלוננת פצע קרוע 3.5 ס"מ עם סימני דימום במצבה, פצע 1.4 ס"מ באיזור אוקציפיטלי, רגשות וסימנים בצלעות.

.4. אשר לת"פ 45515-12-17, על פי התיאור בגזר הדיון של בית המשפט קמא, ביום 12.9.17 בסמוך לשעה 00:00 התפרץ המישיב לאטלייז בננתניה, בכך שנטל קרש וחבט באמצעותו בדלת הזכוכית של בית העסק, ניפץ אותה ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה.

גור הדין של בית המשפט קמא

.5. בית המשפט קמא עמד על הערכים המוגנים בסיסי העבירות: לגבי עבירות הפגיעה כשהעבריין מזויין שמירה על שלום הציבור וביטחונו, וכן הגנה על ערך ח"י האדם ושלמות גופו, ובהתיחס לעבירות התפרצויות - שמירה על קניינו של אדם, על פרטיותו, שמירה על סדר ציבור תקין והגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

בית המשפט קמאקבע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים לראשונה היא קשה ומשמעותית, שכן מעשו של המישיב שיקפו תקיפה אכזרית, ברוטלית ומשוללת רסן כלפי המתלוננת, על לא עול בכפה, תוך שימוש בחפצים שונים, כאשר בפועל נגרמו לה נזקים גופניים חמורים. עוד צוין לחומרה, כי העבירה בוצעה לאחר בקשה לקיום יחסית מין ובמה ש主持召开 לסייע לקיום יחסי מין, וכללה התיחשות מילולית מינית מבזה. עוד נקבע כי למשיב היו מספר הזדמנויות לחודל מעשו, בעת שהמתלוננת ניסתה להימלט ולהתחבא מפניו, ברם הוא בחר לשוב ולתקוף אותה.

אשר לנسبות העבירה השנייה צוין כי אין מדובר בפגיעה בערכים המצויה ברף העליון של העבירות מסווג זה, ולקולה צוין כי לא נלווה למעשה שימוש באמצעות פריצה מתוחכמים וכן כי בסופו של יומם לא נגנב דבר.

.6. בית המשפט קמא עמד על כך שלא נמצא תקדים הדומה בנסיבותיו למקורה דנן, שכן קשה לאמור פסיקה שענינה עבירה של פצעה כשהעבריין מזויין, אשר התרחשה לאחר סיורו לקיום יחסי מין, העומדת לבדה ללא הרשעה בביצוע עבירות מין. לפיכך נבחנה מדיניות הענישה במקרים בעלי מאפיינים דומים ولو באופן חלק.

.7. בהתחשב מכלול הנسبות הרלוונטיות,קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם בגין איירוע פצעית המתלוננת נع בין 18 חודשים מאסר לבין 36 חודשים מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם בגין איירוע התפרצויות שבנדון נע בין 18 חודשים ספורים, לבין שנות מאסר בפועל.

.8. בית המשפט קמא ציין כי לאחר שיעין בחווות הדעת שהוגשו בעניינו של המישיב וטיעוני הצדדים בעניין, לא מצא כי יש למתחם העונש ההולם לגבי העבירות בהן הורשע המישיב מחלוקת "קרבה לסיג לאחריות פלילתית".

בית המשפט קמא עמד על כך שסיכון וועדת האבחון אינם מבסס את התנאים הנדרשים לצורך קביעה בדבר קרבה לשיג לאחריות פלילתית מחתמת ליקוי בקשרו השכללי של המשיב, שכן הווועדה קבעה כי המשיב אינו סובל ממוגבלות שכלית התפתחותית. עוד קבעה, כי המשיב היה בעל יכולת להבין את אשר הוא עושה, את משמעות מעשיו ואת הפסול שבמעשה. לא נקבע כי המשיב היה קרוב למצב של חוסר יכולת להימנע מעשיית המעשה וממלילא, בהיעדר ליקוי שכללי, לא בנסיבות חווות הדעת קשר סיבתי בין הליקויי השכללי לעשיית המעשה. משכך, הובהר כי התחשבות במצבו האישני של המשיב ובנסיבות המתוירות בחווות הדעת שהוגשו בעניינו, תמצאה את ביטוייה עת יקבע עונשו בגין מתחם העונש ההולם.

9. אשר לאפשרות של סטייה מהמתחם, בית המשפט קמא עמד על כך שהמשיב לא לך חלק בהליך טיפול שיקומי ולא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

אשר לטענה הנוגעת למצב הבריאות, הובהר כי לא נמצא בריאות שהוצענו כי מצבו של המשיב בא בגדרם של אוטם מקרים חריגים, שבהם עצם הכליאה עלולה ל��ר את תוחלת חייו או לפגוע בו בצורה קשה במיוחד.

10. בגזרת עונשו של המשיב בתחום מתחם העונש ההולם, שקל בית המשפט קמא את הניסיבות הבאות: המשיב צעיר כבן 24, גדל בסביבה משפחתית מורכבת שכלה בחובה אלימות, תפוקוד הורי ליקוי והזנחה; המשיב התאפיין מאמו בשנת 2008 ולאחר הפטירה המשפחה כולה סבלה ממשבר; למשיב הנמוכה קוגניטיבית, גם עקב מצב רגשי, והוא סובל מחסכים חינוכיים וסובייטיים. בעברו מספר אשפוזים פסיכיאטריים, החל מגיל תשע; המשיב הציג חווות דעת בה תואר שטובל מהפרעת אישיות ארגנית, מהפרעה היפרkinנטית ומהפרעה בשליטה בדחפים, ולצד זאת ציין כי חרב המלצות רפואיות על טיפול רפואי, המשיב לא שמר על קשר עם המרפא; המשיב הודה בעבירות המזוהה לו בשני התקדים, תוך חיסכון בזמן השיפוט וזמןן של עדי התביעה, בדgesch על המתלווננת; למשיב עבר פלילי הכלל שתי הרשעות קודמות - בשנת 2017 הורשע בעבירות איומים, ובשנת 2016 הורשע המשיב בעבירה של מעשה מגונה, ובעבירה של מעשה מגונה תוך שימוש בכוח ובאיומים - בגין ריצה עונש של 5 חודשים מאסר בפועל. אין לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירות רכוש.

11. בשקלול הנתונים האמורים, מצא בית המשפט קמא כי יש לגזר את עונשו של המשיב ברף הבינוני-نمוך של מתחם העונש ההולם. הגם שני הariumים בשני כתבי האישום נפרדים לחloatין בזמן ובמהות, החלטת בית המשפט קמא, מתוך התחשבות בהודאת המשיב במזוהה לו, כמו גם במצבו האישני והנפשי, להוררת על חפיפה חלקית בין העונשים.

כמו כן, לנוכח מצבו הכלכלי של המשיב, החליט בית המשפט קמא להימנע מהשתתת קנס, להבדיל מפייצוי לנפגעים העבירה שנוגע לסייע להם לשקם עצם ולא תלות ביכולת הכלכלי של המשיב.

תמצית טענות המערערת

12. המערערת בבקשתה, בשלב הטיעונים לעונש בבית משפט קמא, להגיש את תמנונות החבלות של המתלוונת והתעודה הרפואית. בית המשפט סירב, ובכך שגה. יש בתמונות כדי לתאר את הנזק שנגרם למתלוונת מביצוע העבירה, הן למעשה השלמה של התיאור המילולי של כתוב האישום, ומכאן שהן

רלוונטיות לקביעת הנאשם המתחם הראוי. אכן, מחלוקת הנזקים שנגרמו למATALוננת נמחקו מכתב האישום, אך זאת ניתן לרפأ באמצעות הגשת אף ורק התמונות המבतאות את הנזקים שכוללים בכתב האישום המתווקן. בהעדר אפשרות להגיש תיעוד חזותי של נזקים שנגרמו למATALוננים במסגרת טיעונים לעונש, לעולם לא ניתן יהיה להביא את התמונה המלאה של הנזק שנגרם לקורבנות עבירה למיניהם בפני בית המשפט.

13. בית המשפט קמא שגה עת קבע מתחם שאין בו כדי לבטא את חומרת האירוע בו הורשע הנאשם, שכן הוא אינו מגלה את כל הנתונים והנסיבות של התיק העיקרי שהוצע בפניו. מדובר באירוע שהוא סיוויה של כל אישة. הנאשם פצע את המATALוננת באכזריות ולא מורה, על רקע סיורבה להצעתו המינית הבוטה, בנסיבות שבahn הייתה יכולה עצמה קורבן של עבירה מין חמורה. בית המשפט קמא עמד על הנסיבות הייחודיות לחומרה, ובahn העובדה שה הנאשם תקף את המATALוננת פעמיחר פעמיחר, תוך שהטיח בה אמרה מינית מבזה ואMRIה כי היא תמות היום. נוסף על כן, המATALוננת ניסתה להימלט ולהתחבא מפני הנאשם, אך הוא בחר לשוב ולתקוף אותה באמצעות חפצים שונים, מהווים נשק קרב. והנה, חרף קביעותיו הברורות של בית המשפט קמא, אין במתחם העונש ההולם שקבע כדי לבטא את החומרה היתרה העולה מעשי הנאשם.

14. בית המשפט קמא שגה אף בקביעת עונשו של הנאשם בחלוקת הבינוינו נמוך של מתחם העונשה, וכן בחפייה החלקית בין העונשים, תוך מתן משקל משמעותי למצבו האישי של הנאשם, וזאת חרף קיומן של נסיבות כבדות משקל המצדיקות לגזר עונשו ברף האמצעי עליון של מתחם העונשה.

דברים אלו מתחזקים במיוחד לנוכח קביעות בית המשפט עצמו כי לא נמצא את מתחם העונש ההולם לגבי העבירות שבahn הורשע הנאשם מחתמת "קרבה לסיג לאחריות פלילתית", וכי הנאשם אינו סובל ממחלות נפש במובן המשפט.

15. בית המשפט קמא שגה בכך שלא נתן משקל ראוי לעברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם. הנאשם הורשע בעבר בעבירות אiomים ועבירה מעשה מגונה תוך שימוש בכוח, בנסיבות המשקפות דפוסים אלימים.

כמו כן שגה בית המשפט קמא בכך שלא נתן משקל ראוי להרטעת היחיד לנוכח עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, שהיא בו כדי ללמד על המסוכנות הגלומה בו והנזק שעלול היה להיגרם למATALוננת. רק בדרך נס האירוע לא הסתיים גם בפגיעה מינית.

16. במקורה דין לא היה מקום לחפייה, אף לא חלקי, של עונשי המאסר שהוטלו בשני כתבי האישום, שכן אין ביניהם קשר. כך, בפרט, לנוכח עברו הפלילי של הנאשם.

17. לאור כל האמור, מבקש לקבוע את מתחם העונשה מ-24 חודשים מאסר בפועל ועד ל-42 חודשים מאסר בפועל, ולהחמיר בעונשו של הנאשם כך שיושת עליון עונש בחלק האמצעי עליון של מתחם.

תמצית טענות המשיב

18. בעניין הגשת התמונות - במקרה דנן התנהל בין הצדדים משא ומתן ממושך ביותר שככל הליך גישור, שבמסגרתו ניתן היה להגיש את מכלול הראיות, אלא שהתמונות לא הגיעו. אין זה ראוי "להפתיע" את ההגנה עם הבקשה להגיש את התמונות, אלאış לאפשר לה להעיר מראש ולכלכל צעדיה בהתאם, בפרט לנוכח העובדה שחלק מההתמונות חרוגות מהמוסכם במסגרת כתב האישום המתוון.
19. אשר לעונש - אין הצדקה בנסיבות העניין להתערב בענישה שהשיטה הערכאה הדינית. בסופו של יומן גזרו על המשיב שנתיים מאסר - מדובר בעונש ארוך, משמעוני וכבד, במיוחד לנוכח מצבו.
- בית המשפט קמא קבוע מתוך שאין מקל מדי.
- המערערת לא הציגה פסיקה רלוונטיית תומכת בעמדתה לפיה יש מקום להחמרה במתחם. מעוין בפסקה עולה כי במקרים חמורים יותר, נקבעו עונשים מקלים יותר מאשר שנזרו על המשיב. בקביעת עונשו של המשיב התחשב בית המשפט קמא בנסיבות הלא פשוטות של המשיב, בכך שהודה, צירף שני תיקים, חסר את עדות המתלוונת וחסר זמן שיפוטי יקר. אכן, מדובר במקרה חמור, אך העונש שנגזר אף הוא חמור, כאמור. מבוקש אפוא לדחות את הערעור, ולהוותיר את העונש על כנו.

דין והכרעה

- 1.4.20. בפתח הדברים נבהיר כי איןנו מוצאים לנכון לשנות מהחלטתו של בית המשפט קמא מיום 2019.04.1. שבמסגרתה נדחתה בקשה המערערת להגשת תמונות המתלוונת כראיות לעונש.
- אחר שהגשת התמונות לא הייתה חלק מההסכם הדינית שאליה הגיעו הצדדים **במסגרת הליך של גישור**, היה על המערערת, ככל שהיא מעוניינת בהגשתן, להציג כוונה זו מבעוד מועד, ולא להמתין לשלב הטיעונים לעונש. כפי שציין בית המשפט קמא, בנסיבות שבהן האפשרות להגיש את תמונות המתלוונת לא עלתה במסגרת הליך הגישור שנוהל בין הצדדים, יש להניח כי חלק מן הצפיה הסבירה של המשיב, עת הודה בעבודות כתב האישום המתוון, הייתה כי בית המשפט לא יחשף לראיות מסווג זה. אחרת, יתכן שלא היה מתאפשר באותו הסדר שהושג.
- מסקנתנו האמורה מתחזקת אף על רקע העובדה, שלא הוכחה על ידי המערערת, שלפייה חלק מההתמונות הצלויות מהט�נה החורגת מעבודות כתב האישום המתוון כפי שהוסכם.
- לאור כל האמור בקשה המערערת להציג התמונות נדחתה בזאת. נדגיש, כי מסקנתנו זו נוגעת אך ורק למקרה דנן, שבו הושגה הסכמה במסגרת הליך של גישור ולא הייתה התייחסות לנושא התמונות בגדיר אותה הסכמה, וכאשר כתב האישום תוקן וקיים, לכל הפחות, ספק אם התמונות משקפות באופן מדויק את התיאור המילולי הכלול בו.

.21 אשר לחומרת העונש, הרוי שלאחר עיון בהודעת הערעור על נספחה, ובפסק דיןו של בית המשפט קמא, ולאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, סבורים אנו כי בדיון הוגש הערעור וכי גזר הדין סוטה לקללה מהענישה הרואה בנסיבות דין.

.22 כפי שצינו בית המשפט קמא, חומרה יתרה יש לייחס למעשי של הנאשם כלפי המתלוונת. מדובר בראוף של מעשים קשים ביותר. הנאשם נהג במתלוונת באכזריות ובאופן מבהה ומשפיל מאין כמוהו, עשה שימוש בכל כל תקיפה שעליו הнич אידו - אבן וקרש - תוך שהוא מכונן כלפי אזרחים ורישום שונים בגוף המתלוונת, לרבות ראש ואיבר מיניה. לצד הנזקים הפיזיים החמורים שנגרמו למתלוונת, כמפורט בכתב האישום, לא ניתן להטעלם מהאמירות המילוליות הבוטות שהוטחו בה, לרבות האמירה "תמותי היום" והעובדה כי התקיפה בוצעה לאחר ובהמשך לכך שדרישת הנאשם לקיים עם המתלוונת יחסי מין נדחתה על ידה. כן יש לייחס חומרה יתרה לעובדה של הנאשם היה מספר הזדמנויות לחודל ממעשו, בעת שהמתלוונת ניסתה להימלט, אך הוא בחר לשוב ולתקוף אותה, תוך התעלמות מתחינותו כי יניח לה לנפשה. נקל לשער את תחושת האימה שאחזה במתלוונת, את כאבה, ורגשות הביזוי וההשלפה אותן חוויתה. לטענו, השילוב של ההיבט המיני בתוך מסכת האלים, משווה נופך של חומרה יתרה למסכת הארים שלפנינו.

.23 נראה לנו כי מתוך הענישה שקבע בית המשפט קמא, תוך שהוא נותן דעתו לעונשים שנפסקו במקרים אחרים, שהם, לדעתנו, **בעל דמיון חלקי בלבד, ושחומרת אין מגעת לחומרת מעשיו של הנאשם דין**, אינו משקף במידה הרואה את נסיבותה של העבירה ואת הפגיעה הקשה בערכיהם המוגנים של שמירה על שלמות גוף של אדם וערך כבוד האדם.

כך, למשל, נציין את רע"פ 4883/14 **אומציגן ב' מדינת ישראל** (4.12.2014) (להלן: "**ענין אומציגן**"), שבו התייחס בית המשפט קמא, במסגרתו הורשע נאשם בעבירה של חבלה או פצעה כשהעברי מזוין, לפי סעיפים 335(1) ו-334 לחוק העונשין. באותו המקרה, על רקע סיירוב המתלוון לחתת לנאים סכום כסף, דחף אותו הנאשם, הפילו לרצפה והכה אותו בראשו באמצעות אבן גדולה. כתוצאה מהתקיפה נגרם למתלוון חתך במצחו ורגשות מקומית באזרח, לצד סימני שפושף בידו וברגלו. לאחר התקיפה, המתלוון נמלט לדירתו, והנאשם עלה בעקבותיו כשהוא אוחז באבן, ופגע בדלת הכניסה לדירה. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה כנע בין 10 עד 24 חודשים בפועל, וגזר על הנאים 20 חודשים מאסר בפועל, לצד הפעלת שני מאסרים על תנאי - בין 10 ו-12 חודשים, כך ששה"כ נגזרו על הנאים 42 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז הקל בעונשו של הנאשם וחיף חלק מהמאסר המותנה שהופעל, תוך העמדת העונש על 37 חודשים מאסר בפועל. בקשר רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

סבירים אנו כי נסיבות העבירה במרקם העונש ש לפנינו חמורות באופן משמעותי שבעניין **אומציגן**. מדובר בתקיפה שבוצעה תוך שימוש בקרש ובאבן, במספר מקומות בגוף, ובכלל זאת באיבר המין של המתלוונת, וכל זאת על רקע דרישת הנאשם מהמתלוונת לקיים עמו יחסי מין. מדובר במקרים שיש בהם יסוד מובהק של **ביזוי מיני והשלפה על רקע מיני**, וזאת, גם אם העבירה שיוחסה ל הנאשם אינה עברית מין. כפי שצינו בית המשפט קמא, המתלוונת יכילה, בנסיבות העניין, לחושש בזמן אמת שמא התקיפה האלים והמבזה תדרדר אף לתקיפה מינית כלפייה. בנוסף, נזק הגוף שנגרם למתלוונת חמור יותר מזה שנגרם למתלוון בענין **אומציגן**. ואם אין די בכך, הרי שבמרקם העונש נלווה למשי התקיפה והביזוי אף أيام ממשי ומוחשי.

נסיבות ענייננו אף חמורות משמעותית מהמקרה שנדון בעפ"ג (מחוזי מרכז) 37112-10-15 **מדינת ישראל נ' היילה** (17.1.2016) (להלן: "**ענין היילה**"), במסגרתו הורשע נאשם בעבירה של פצעה בנסיבות חמירות לפי סעיף 335(א)(1) + 334 לחוק העונשין. באותו המקרה, על רקע ויכוח שהתגלו בין המתلون לנאים, קילל הנאים את המתلون ובמהמשך חזר למקום שבו שהה המתلون, כשהוא נתן להשפעת אלכוהול, ופצע את המתلون בכך שabit בראשו באמצעות בקבוק בירה שהתנפץ על ראשו. כתוצאה לכך, נגרם למתلون חתק לצדו של הראש, אשר טופל בהדבקה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 9 ל-24 חודשים מסר בפועל, וגורר על הנאים 10 חודשים מסר לריצוי בפועל, וכן הפעיל שני מאסרים על תנאי - בני 6 חודשים כל אחד. סה"כ נגזרו על הנאים 14 חודשים מסר בפועל. בענין **היילה** בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאים וגורר עליו 20 חודשים מסר בפועל (כולל הפעלת המאסרים המותנים).

נבהיר כי אף אנו, כמו בית המשפט קמא, לא מצאנו תקדים הדומה לנסיבות ענייננו, אלא שלאור מדיניות העונשה הנוגגת במקרים חמורים פחות, כגון אלו שאוזכרו לעיל, סבורים אנו כי היה מקום להחמיר עם המשיב שלפנינו, ולקבוע מתחם עונשה גבוהה יותר מאשר שנקבע על ידי בית המשפט קמא.

.24. לדעתנו, בהתחשב בחומרת העבירה ונסיבותה, בהתחשב בפגיעה הקשה בערכיהם המוגנים, וגם תוך מתן הדעת לעונשה במקרים אחרים שהם על פניהם קלים יותר מהמקרה שלפנינו, מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על 24 חודשים מסר ועד ל-42 חודשים מסר, כתירית המערערת.

.25. הוא הדיון באשר למיקומו של המשיב בתחום המתחם. סבורים אנו, כי בית משפט קמא לא התחשב במידה הראיה בעברו הפלילי של המשיב, הכלל שתי הרשותות קודמות מהשנתיים האחרונות - אחת בעברית איזומים והשנייה בעבירה של מעשה מגונה תוך שימוש בכוח ובאיומים. איננו רואים עין בעין עם בית המשפט קמא, שסביר כי מדובר בעבר פלילי שאינו ממין העניין. נהפוך הוא. לדעתנו, העבירה שבוצעה לפני המתلونת כוללת מימד מובהק וח:right; של אלימות וכוחניות, לרבות על רקע מני, ולרבות שימוש באמירות בוטות, ובهن האמרה "תמוותי היום", שניתן לפרשה בבירור כאյום. לפיכך, לא היה נכון למקם את המשיב קרוב לתחתיות המתחם, אלא לכל הפחות באמצעותו של המתחם.

.26. בנוסף, איננו סבורים כי היה מקום לחפות, אפילו באופן חלקתי, את עונשי המסר שהוטלו על המשיב. אכן, עברית רכוש שבה המשיב אינה ברף הגבואה, אך מדובר בעונשי מסר שהוטלו בשני כתבי אישום ושאיינם כל זיקה. במיוחד אין מקום לחפות את עונשי המסר לנוכח עברו הפלילי של המשיב.

.27. איננו מתעלמים מהודאת המשיב בכתב האישום המתוקן, ומכך שבעצם ההודאה נחסר לא רק זמן הייקר של בית המשפט, אלא אף העדת העדים ובראשם המתلونת. כמו כן, ערים אנו לרקע ולנסיבות חייו הלא פשוטות של המשיב, כמו גם למצוותו הנפשי המורכב, המצדיקים הקלה בעונשו.

.28. בהתחשב בכל האמור, כמו גם בהתחשב בכלל שלפיו ערכאת ערעור לא ממצה את הדיון עם נאים שהחליטה להחמיר בעונשו, אנו מקבלים את הערעור ומteilim על המשיב בגין עבירת הפצעה מסר של 27 חודשים מסר

במקום עונש המאסר של 22 חודשים שהושת עליו בבית המשפט קמאות. בנוסף אלו קובעים כי עונש המאסר בגין עבירות הפשעה, כך ששם הילך המשיב עונש מאסר של **32** חודשים בגין תקופת מעצרו.

.29. יתר חלק גזר הדין יישארו בעינם.

ניתן היום, י"ח تمוז תשע"ט, 21
יולי 2019, במעמד הנוכחים.

מיקל ברק נבו, שופט **שמעאל בורנשטיין, שופט**

יעקב שפסר, שופט, סג"נ